

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2302/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари тужиље-противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Никола Јасика, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Наташа Стојановић, адвокат из ..., ради утврђења брачне тековине, одлучујући о ревизији тужиље-противтужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 981/2018 од 23.01.2019. године, у седници одржаној 18.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог тужиље-противтужене за одлучивање о ревизији изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 981/2018 од 23.01.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље-противтужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 981/2018 од 23.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица Инђија П 498/2017 од 30.10.2017. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен противтужбени захтев туженог-противтужиоца и утврђено да је тужени-противтужилац по основу заједничке тековине власник у 1/1 дела на покретним стварима ближе означеним у том ставу изреке, па је тужиља-противтужена обавезана да наведене покретне ствари преда у судржавину туженом-противтужиоцу. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужени-противтужилац по основу заједничке тековине сувласник у 1/2 идеалних делова на покретним стварима ближе означеним у том ставу изреке, па је тужиља-противтужена обавезана да наведене покретне ствари преда туженом-противтужиоцу у несметану државину. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 981/2018 од 23.01.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба тужиље и преиначена првостепена пресуда у делу става првог изреке, тако што се одлука о захтеву за утврђење права

својине туженог-противтужиоца на овим стварима ограничава на утврђење да је тужени-противтужилац по основу заједничке тековине сувласник у 1/2 дела на покретним стварима појединачно наведеним у овом ставу изреке до траженог, а одбијен противтужбени захтев преко досуђеног до траженог утврђења да је по истом основу власник истих ствари у 1/1 делова, и у делу става другог изреке, тако што се обавеза тужиље против-тужене за предају ствари из овог става ограничава на обавезу да ове ствари преда туженом-противтужиоцу у несметану судржавину, док се одбија противтужбени захтев до тражене предаје ових ствари у несметану државину, а првостепена пресуда се у преосталом непреиначеном делу одлуке о тужбеном захтеву и делу одлуке о трошковима поступка потврђује.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља-противтужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе разматрања правног питања од општег интереса и правних питања у интересу равноправности грађана, као и ради уједначавања судске праксе.

По оцени Врховног касационог суда, у смислу члана 404. став 2. ЗПП, услови за примену института посебне ревизије из става 1. наведеног члана, у конкретном случају нису испуњени, јер тужиља-противтужена у ревизији не указује на другачије одлуке другостепених судова, због чега је овај суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), који се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 2. наведеног закона, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради утврђења права својине поднета је 22.10.2007. године, а у тужби је означена вредност предмета спора износом од 1.500.000,00 динара, што на тај дан представља динарску противвредност износа од 19.404 евра. Противтужба ради утврђења права својине поднета је 29.05.2008. године, без означене вредности предмета спора.

Како у овом имовинско-правном спору вредност предмета спора по тужби и противтужби не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан њеног подношења, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље-противтужене није дозвољена.

У конкретном случају побијаном другостепеном пресудом је делимично усвојена жалба тужиље-противтужене, па би право на ревизију по основу овог преиначења могао користити само тужени-противтужилац.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић